AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/313

af 24. februar 2022

om makrofinansiel bistand til Ukraine

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forbindelserne mellem Den Europæiske Union (»Unionen«) og Ukraine udvikles fortsat inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP) og det østlige partnerskab. En associeringsaftale mellem Unionen og Ukraine ([2]) (»associeringsaftalen«), som omfatter et vidtgående og omfattende frihandelsområde (DCFTA), trådte i kraft den 1. september 2017.

(2) I foråret 2014 gik Ukraine i gang med et ambitiøst reformprogram med det formål at stabilisere landets økonomi og forbedre borgernes indkomstmuligheder. Korruptionsbekæmpelse samt reformer af forfatningen, valgsystemet og retsvæsenet er blandt de vigtigste prioriteter på dagsordenen. Gennemførelsen af disse reformer blev understøttet af fem på hinanden følgende makrofinansielle bistandsprogrammer, hvorunder Ukraine har modtaget bistand i form af lån for i alt 5 mia. EUR. Den seneste makrofinansielle bistand, der blev stillet til rådighed i forbindelse med covid-19-pandemien i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/701 ([3]), ydede 1,2 mia. EUR i lån og blev gennemført i september 2021.

(3) Ukraines økonomi er blevet påvirket af recessionen i 2020, som skyldtes covid-19-pandemien og den langvarige sikkerhedstrussel ved grænsen til Rusland. Denne løbende opbygning af usikkerhed har for nylig ført til et tab af tillid, som negativt påvirker de økonomiske udsigter, samt til mistet adgang til de internationale kapitalmarkeder siden midten af januar 2022. Forværringen af finansieringsvilkårene har bidraget til et stort og stigende finansieringsgab over for udlandet og skaber store hindringer for investeringer, hvilket svækker Ukraines modstandsdygtighed over for fremtidige økonomiske og politiske chok.

(4) Den ukrainske regering har udvist et stærkt engagement i at gennemføre yderligere reformer, som i den aktuelle situation på kort sigt har fokus på centrale politikområder såsom økonomisk modstandsdygtighed og stabilitet, forvaltning og retsstatsprincippet og energi.

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 16.2.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.2.2022.

([2]) Associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side (EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/701 af 25. maj 2020 om makrofinansiel bistand til udvidelses- og naboskabspartnerlande i forbindelse med covid-19-pandemien (EUT L 165 af 27.5.2020, s. 31).

(5) En fornyet reformvilje og stærk politisk vilje og har gjort, at de ukrainske myndigheder har intensiveret reformgennemførelsen siden sommeren 2021. Dette har sat Ukraine i stand til at fuldføre den makrofinansielle bistandstransaktion i forbindelse med covid-19-pandemien, idet alle de reformtiltag, der blev aftalt med Unionen i aftalememorandummet, er blevet gennemført.

(6) For at skabe større fleksibilitet i forbindelse med krisen forårsaget af covid-19-pandemien godkendte Den Internationale Valutafond (IMF) en 18-måneders stand by-aftale med Ukraine med adgang til et beløb svarende til 5 mia. USD i juni 2020. Den ordning fokuserer på fire prioriteter: i) afbødning af de økonomiske konsekvenser af krisen, bl.a. ved at støtte husholdninger og virksomheder; ii) sikring af centralbankens fortsatte uafhængighed og en fleksibel valutakurs; iii) sikring af den finansielle stabilitet, samtidig med at omkostningerne i forbindelse med bankafviklinger dækkes; og iv) fortsættelse af vigtige forvaltningsmæssige og korruptionsbekæmpende foranstaltninger for at bevare og forstærke de opnåede gevinster. Som følge af en ujævn gennemførelse blev den første programgennemgang, hvori der også blev givet grønt lys til en udvidelse af programmet indtil udgangen af juni 2022, ikke afsluttet før november 2021. Dermed udgør de samlede udbetalinger under det nuværende IMF-program indtil videre et beløb svarende til 2,8 mia. USD. Der er planlagt gennemførelse af to yderligere gennemgange inden udgangen af andet kvartal 2022.

(7) I lyset af de store budgetmæssige risici og i en situation med langsom genopretning fra krisen forårsaget af covid-19-pandemien og en kraftigt stigende inflation anmodede Ukraine den 16. november 2021 Unionen om et nyt langfristet makrofinansielt bistandsprogram på op til 2,5 mia. EUR. En sådan makrofinansiel nødbistand er navnlig en reaktion på den kraftige og uventede stigning i Ukraines eksterne finansieringsbehov, som skyldes, at landet de facto har mistet adgang til de finansielle markeder og de underliggende umiddelbare udfordringer.

(8) Eftersom Ukraine er omfattet af ENP, bør landet betragtes som berettiget til at modtage makrofinansiel bistand fra Unionen.

(9) Unionens makrofinansielle bistand bør være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte, som sigter mod at dække modtagerens umiddelbare behov for ekstern finansiering, og bør understøtte gennemførelsen af et politisk program, der indeholder stærke øjeblikkelige tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger for at forbedre modtagerens betalingsbalance på kort sigt og økonomiske modstandsdygtighed på mellemlang sigt.

(10) Eftersom den mistede markedsadgang og kapitaludstrømningen har skabt et stort resterende eksternt finansieringsgab på Ukraines betalingsbalance, som overstiger de midler, der stilles til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, anses Unionens hurtige makrofinansielle nødbistand til Ukraine under de nuværende ekstraordinære omstændigheder for at være en hensigtsmæssig kortsigtet respons på de betydelige risici, landet står over for. Unionens makrofinansielle bistand vil bidrage til Ukraines økonomiske stabilisering og tager sigte på at styrke landets umiddelbare modstandsdygtighed, ligesom den hvor det er muligt på nuværende tidspunkt skal styrke Ukraines strukturreformdagsorden ved at supplere de midler, der stilles til rådighed under IMF's finansielle aftale.

(11) Unionens makrofinansielle bistand bør sigte mod at støtte genoprettelsen af en holdbar ekstern finansieringssituation i Ukraine og derved støtte den økonomiske og sociale udvikling.

(12) Unionens makrofinansielle støtte forventes at gå hånd i hånd med gennemførelsen af udbetalingerne af budgetstøtte under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 ([4]).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

(13) Fastsættelsen af beløbet for Unionens makrofinansielle bistand er baseret på en kvantitativ vurdering af Ukraines resterende behov for ekstern finansiering og tager hensyn til landets evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, det har til rådighed. Unionens makrofinansielle bistand bør supplere programmerne og midlerne fra IMF og Verdensbanken. Ved fastsættelsen af bistandsbeløbet tages der også højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer og behovet for at sikre en retfærdig byrdefordeling mellem Unionen og andre donorer samt for den allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i Ukraine og merværdien af Unionens samlede engagement.

(14) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige eksterne foranstaltninger og andre af Unionens relevante politikker.

(15) Unionens makrofinansielle bistand bør støtte Unionens eksterne politik over for Ukraine. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele den makrofinansielle bistandstransaktion med henblik på at koordinere og sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.

(16) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Ukraines tilslutning til værdier, som landet har til fælles med Unionen, herunder demokrati, retsstat, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt landets tilslutning til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.

(17) Det bør være en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at Ukraine respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem, samt retsstatsprincippet og sikrer respekt for menneskerettighederne. Derudover bør de specifikke målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af de offentlige finansforvaltningssystemer og fremme strukturreformer, der har til formål at støtte bæredygtig og inklusiv vækst, skabelse af anstændige job og finanspolitisk konsolidering. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør begge regelmæssigt føre kontrol med opfyldelsen af forudsætningerne og opnåelsen af disse mål.

(18) For at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med denne makrofinansielle bistand beskyttes effektivt, bør Ukraine vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder i forbindelse med bistanden. Derudover bør det fastsættes, at Kommissionen gennemfører kontrol, at Revisionsretten foretager revision, og at Den Europæiske Anklagemyndighed kan udøve sine beføjelser.

(19) Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets bemyndigelse som budgetmyndighed.

(20) Størrelsen af den hensættelse, der kræves til Unionens makrofinansielle bistand, bør være forenelig med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.

(21) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt holde dem underrettet om udviklingen i forbindelse med denne bistand og forsyne dem med de relevante dokumenter.

(22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([5]).

(23) Unionens makrofinansielle bistand bør ledsages af økonomisk-politiske betingelser, som fastsættes i et aftalememorandum. For at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser og af effektivitetshensyn bør Kommissionen gives bemyndigelse til at forhandle disse betingelser med de ukrainske myndigheder under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. I henhold til nævnte forordning bør rådgivningsproceduren som hovedregel finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i forordningen. I betragtning af den potentielt store betydning af bistand på mere end 90 mio. EUR bør undersøgelsesproceduren, som fastsat i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes for transaktioner over denne tærskel. I betragtning af størrelsen af Unionens makrofinansielle bistand til Ukraine bør undersøgelsesproceduren finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet og på enhver reduktion, suspendering eller annullering af bistanden.

(24) Målet for denne afgørelse, nemlig at yde makrofinansiel nødbistand til Ukraine for at understøtte landets økonomiske modstandsdygtighed og stabilitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(25) I betragtning af de ekstraordinære omstændigheder som følge af covid-19-pandemien og den dermed forbundne folkesundhedskrise bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(26) For at muliggøre en hurtig anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i denne afgørelse, bør denne afgørelse træde i kraft så hurtigt som muligt dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiel bistand på højst 1,2 mia. EUR til rådighed for Ukraine (»Unionens makrofinansielle bistand«) for at støtte Ukraines økonomiske stabilisering og omfattende reformdagsorden. Hele Unionens makrofinansielle bistand ydes til Ukraine i form af lån. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand er betinget af, at Europa-Parlamentet og Rådet godkender Unionens budget for det relevante år. Bistanden skal bidrage til at dække Ukraines betalingsbalancebehov som angivet i IMF-programmet.

2. Med henblik på finansiering af Unionens makrofinansielle bistand tillægges Kommissionen beføjelse til på Unionens vegne at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner og genudlåne dem til Ukraine. Lånene skal have en gennemsnitlig løbetid på højst 15 år.

3. Kommissionen forvalter frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand på en måde, der er i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der er indgået mellem IMF og Ukraine, og med de centrale principper og målsætninger i de økonomiske reformer, som er fastlagt i associeringsaftalen, herunder DCFTA-aftalen inden for rammerne af ENP.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Kommissionen holder regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om udviklingen i Unionens makrofinansielle bistand, herunder udbetalingen heraf, og forsyner i god tid disse institutioner med den relevante dokumentation.

4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i en periode på 12 måneder regnet fra den første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

5. Sker der i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, et voldsomt fald i Ukraines finansieringsbehov i forhold til de oprindelige prognoser, nedsætter Kommissionen størrelsen af bistanden efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, eller suspenderer eller annullerer den.

Artikel 2

1. Det er en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at Ukraine respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem, og retsstatsprincippet samt sikrer respekt for menneskerettighederne.

2. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kontrollerer, at forudsætningen fastsat i stk. 1, overholdes i hele den periode, hvor Unionen yder makrofinansiel bistand.

3. Denne artikels stk. 1 og 2 anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU ([6]).

Artikel 3

1. Kommissionen aftaler efter rådgivningsproceduren i artikel 7, stk. 2, klart definerede økonomisk-politiske og finansielle betingelser med de ukrainske myndigheder, der fokuserer på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som Unionens makrofinansielle bistand skal være underlagt. Disse økonomisk-politiske og finansielle betingelser fastlægges i et aftalememorandum indeholdende en tidsplan for opfyldelsen af disse betingelser. De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 3, omhandlede aftaler eller overenskomster, herunder de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformprogrammer, som Ukraine gennemfører med støtte fra IMF.

2. Betingelserne i stk. 1 har navnlig til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og pålideligheden af systemerne til forvaltning af de offentlige finanser i Ukraine, herunder med henblik på anvendelsen af Unionens makrofinansielle bistand. Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med Unionens eksterne politik skal også tages med i betragtning ved udformningen af de politiske foranstaltninger. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med de fremskridt, der gøres i retning af disse mål.

3. De detaljerede finansielle betingelser for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i en låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og Ukraine.

4. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt, om betingelserne i artikel 4, stk. 3, fortsat er opfyldt, herunder om Ukraines økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand. Med henblik på denne kontrol arbejder Kommissionen tæt sammen med IMF og Verdensbanken og, når det er nødvendigt, med Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

1. På de i stk. 3 omhandlede betingelser stiller Kommissionen Unionens makrofinansielle bistand til rådighed i to lige store rater, som hver består af et lån. Tidsplanen for udbetalingen af hver rate fastsættes i det aftalememorandummet.

([6]) Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

2. I forbindelse med den makrofinansielle bistand, der ydes i form af lån, foretages om nødvendigt hensættelse af midler i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/947.

3. Kommissionen træffer afgørelse om frigivelse af raterne på følgende betingelser:

a) forudsætningen fastsat i artikel 2, stk. 1, er opfyldt

b) en kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af en ikkeforebyggende IMF-låneaftale

c) de økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet er gennemført på tilfredsstillende måde.

Anden rate frigives i princippet ikke tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate.

4. Såfremt de i stk. 3, første afsnit, omhandlede betingelser ikke opfyldes, skal Kommissionen midlertidigt suspendere eller ophæve udbetalingen af Unionens makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om årsagerne til suspensionen eller ophævelsen.

5. Unionens makrofinansielle bistand udbetales til Ukraines centralbank. Under iagttagelse af de bestemmelser, der fastlægges i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan Unionens midler udbetales til Ukraines finansministerium som den endelige modtager.

Artikel 5

1. Låntagnings- og långivningstransaktioner relateret til Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i euro med samme valørdato og må ikke indebære nogen ændring af løbetiden for Unionen eller udsætte Unionen for eventuelle valutakurs- eller renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.

2. Tillader omstændighederne det, og anmoder Ukraine herom, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånebetingelserne indføjes en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at betingelserne for låntagningstransaktionerne indeholder en tilsvarende klausul.

3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder Ukraine herom, kan Kommissionen beslutte at refinansiere hele eller en del af sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner gennemføres i overensstemmelse med stk. 1 og 4 og må ikke resultere i en forlængelse af løbetiden for de pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.

4. Alle Unionens omkostninger, som vedrører de låntagnings- og långivningstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, afholdes af Ukraine.

5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 6

1. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([7]).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

2. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres ved direkte forvaltning.

3. Låneaftalen omhandlet i artikel 3, stk. 3, skal indeholde samtlige følgende bestemmelser, der:

a) sikrer, at Ukraine regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens almindelige budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og i givet fald tager retlige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne afgørelse

b) sikrer beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og navnlig fastlægger specifikke foranstaltninger til at forhindre og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder, der kan påvirke Unionens makrofinansielle bistand, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ([8]) og (EF, Euratom) nr. 2185/96 ([9]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([10]) og, for de medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde om Den Europæiske Anklagemyndighed, Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([11])

c) udtrykkeligt bemyndiger Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, bl.a. digitale kriminaltekniske foranstaltninger og interviews

d) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen eller dens repræsentanter til at foretage kontrol, herunder kontrol på stedet

e) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen og Revisionsretten til at foretage revision i og efter rådighedsperioden for Unionens makrofinansielle bistand, herunder dokumentrevision og revision på stedet, f.eks. operationelle vurderinger

f) sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at Ukraine i forbindelse med forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand har været involveret i svig eller korruption eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser, og

g) sikrer, at alle Unionens omkostninger, som vedrører låntagnings- og långivningstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, afholdes af Ukraine.

4. Inden gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand undersøger Kommissionen ved hjælp af en operationel vurdering, om Ukraine råder over forsvarlige finansielle ordninger, administrative procedurer samt interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 8

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en evaluering af denne gennemførelse. I denne rapport:

a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand

([8]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

([9]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([11]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

b) vurderes Ukraines økonomiske situation og udsigter samt fremskridt med at gennemføre de i artikel 3, stk. 1, omhandlede politiske foranstaltninger

c) redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Ukraines aktuelle økonomiske og finanspolitiske resultater og Kommissionens afgørelser om frigivelse af raterne af Unionens makrofinansielle bistand.

2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, som vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens gennemførte makrofinansielle bistand, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2022.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	A. PANNIER-RUNACHER
Formand	*Formand*